

или противно на благочестіе-то обыкновенно-то варденіе на праздницы-тѣ. Да ли ся отбивать тогава чловѣци-тѣ отъ любовь-тѣ на този свѣтъ и ся привличать къмъ Бога! Да ли яденіе-то, пїяніе-то и ходеніе-то на гостіе сѣ най добры-тѣ срѣдства за подбуждаваніе на благочестивы чувства въ сърдце-то на христїянина!

Колкото за суетвѣріе-то че онѣзи, които не вардятъ праздницы-тѣ ще паднѣтъ въ бѣдствіе, то е съвсѣмъ просто. Кой ще ны накаже за неварденіе-то на праздницы-тѣ? Богъ ли? Но Богъ ни заповѣда да работимъ шестъ дни, и ще ли ны накаже защото вардимъ заповѣдъ-тѣ му? Святїи-тѣ ли ще ни сторятъ нѣкое зло? Но Святїи-тѣ не могатъ да ни струватъ нито зло нито добро безъ волиж-тѣ Божїи. Варденіе-то на праздницы-тѣ обаче не е угодно ни на самы-тѣ Святїи, и какъ ще поискать тѣ да ны обидятъ и да ни сторятъ зло, като не правимъ онова щото не е угодно нито на Бога нито на тѣхъ? Туй мнѣше е съвсѣмъ глупаво. За да отбѣгнемъ отъ праведны-тѣ наказанїя Божїи нека вардимъ добръ день-тѣ, който той е опрѣдѣлилъ, и да не развалямы день-тѣ, който той е освятилъ. Ако не можемъ съ варденіе-то на праздницы да угождаваме нито на Бога нито на святїи-тѣ, нито да приимамы ползж, защо да гы вардимъ?

Но може бы да ся намѣрятъ нѣкои, които да рекѣтъ че, ако нѣма ползж нѣма ни поврѣдж отъ варденіе-то на праздницы-тѣ, и слѣдователно да гы вардимъ или да не гы вардимъ не е голѣма работа. Но туй мнѣ-